

“Som una ganga!

Decidida, sensual, independiente, culta, urbana, fuerte, encantadora, inteligente, muy femenina. Ho han descobert, per fi ho han descobert. Un anunciament de colònies, que és català universal i d'allò més nostrat, ha descobert com és la dona dels noranta: La belleza es atractiva y la inteligencia también. La mujer de los noventa los ha reconciliado.

Ja està. L'antagonisme intel·ligència/-bellesa femenines, irreconciliable fins ara per a la ment masculina, s'ha acabat.

Ara, les dones no hem de ser lletges a la força si som intel·ligents! Perquè som el que segueix: decidides, sensuals, independents, cultes, urbanes, fortes, encantadores, intel·ligents i, sobretot, molt i molt femenines. Quin pes, Mare de Déu! Tota una programació per a la pròxima dècada. Ja ho sabeu, pageses del Vallespir i del Montsià, dones del Conflent i de la Terra Alta, menestres de la Garrotxa i vinateres del Priorat: les dones acabem d'aconseguir l'absolut. Som independents, ai Senyor, bellíssimes, encara que el veí segueixi boig per la Jessica Lange, d'allò més intel·ligents, per bé que no ens conviden a cap debat important, a no ser que s'hagi de parlar de foteses, som encantadores, mentre no opinem massa sovint, som fortes, no hi ha més cera que la crema, ben decidides, quin remei ens toca, urbanes, per bé que vivim, també, al camp, a l'extraradi, en un poble petit on fa un fred que pela, sensuals, encara que el propi faci el seu fet com aquell qui s'empassa una aspirina amb aigua salada: amb els ulls aclucats i ben de pressa, i, sobretot, sobretot, som molt i molt femenines.

Som infermeres i ens posem moníssimes per atendre malalts i obeir metges apressats, som secretàries i ai d'aquella carrera a la mitja, som polítiques, i escoltem bajanades com una Pompadour aromada amb violetes, som periodistes i fem macramé mentre ens encarreguen aquell reportatge sobre els barris que no dóna prestigi, som científiques però ens hem de preocupar de fer-nos neteja de cutis, som escriptores i tothom ens plora damunt l'espatlla.

Som una ganga. Vet-ho aquí. El missatge de la colònia ha descobert la mare dels ous. Anem més barates que les burgeses de començaments de segle, perquè ens paguem el sopar i no mirem, tan romàntiques com som, el compte corrent del contrincant. Tenim diner propi, quin avenç! encara que aquell galifardeu molt més jove i menys preparat cobri molt més.

Som d'una sensualitat arrabassadora, però doneu-nos temps, que hem de ficar les criatures al llit. Som independents, perquè aquell trinxeraire, que ara viu amb una joveneta, badoca i condescendent, no afluixa calés ni que el matí. Som cultes, això sí, perquè encara ens prenem seriosament el que han escrit, compost, pintat i pensat, sí, pensat, els Grans Homes, als quals no hi ha temps ni per llegir, escoltar o contemplar.

Una ganga a preu de saldo. Molt més barates que aquesta colònia que ha arribat a la reconciliació dels contraris: la intel·ligència i la bellesa en un mateix cos. Qui en dóna més?"